

۱۴ - که شکولی هه وه تو
(هه بهت) (هه)

دزدان چون سید دیده و نه پشیمان	که چون رود از نیرنگت پشیمان
او یکتر دینه آرزو مند ان	مدیان کدکدن فاسد در سندان
سوزه و درد خاک جگر که یار اندا	چند صفت شینونه ایوار اندا
عبان نشینار سوزه خاکش ان	بر بین رسته و جند و له پاکش ان
شخور بار کاون کوکوش سزاون	هر سببین صحن هاتازه خاون
ساقه کیان قربان غار شکنی	هی کوشه خاسترین سکنی
فرمان و فرس بزم و میسان کرد	سوزه خاک پاک یاران ما سفرد
و فرس مجلس کام کام ما سفرد بو	گوئوزه ایچیچ کام هر دس بو

وله
۸

غره ش رستور دلدن دیاردا	بزمان هلدک رورودان واردا
صیب صباغ خیر و ماغ دل کرد	نسیم و بوبر چین چنور رورودان
زکس سس سس چیم دلد و کردو	جدر پشته شوئم سوزور بر دوه
کدک جام و دس بیدک سس	سوزه دستن فرس و چین دس
در شیوا بو ق فیه فردم بی	نام کرد کرانن در دم بی
دادجه اوار بیدستاره فر	زیادجه شوئی ارض چاره فر
هر نو کدکله فر نه پیوارن	هر سوزه مراد فر نادبارن